



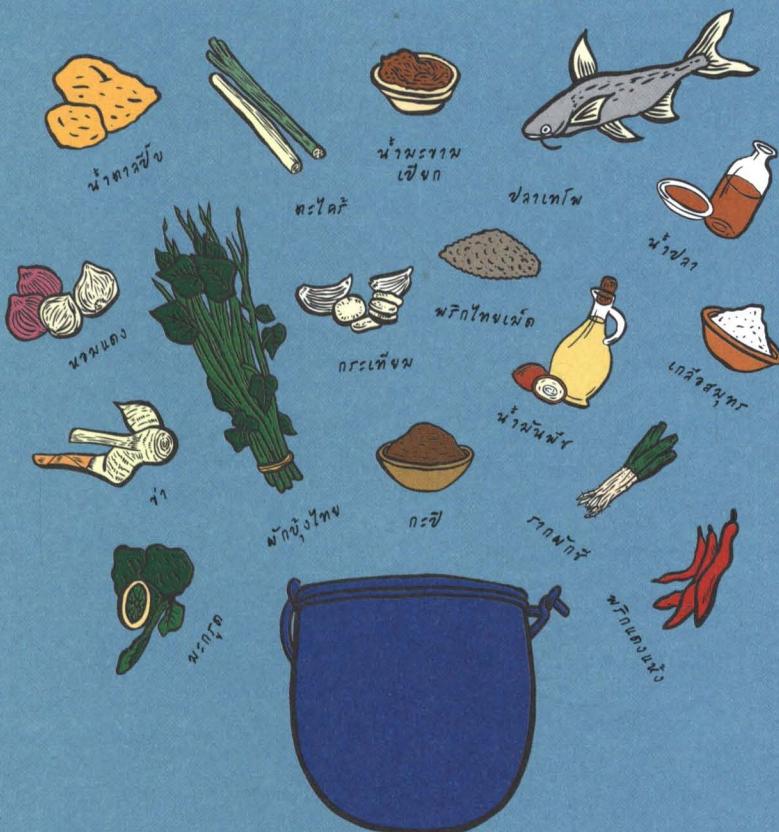
Presented by



มิวเซียมสยาม

NIGHT AT THE MUSEUM 4

ນິວເຫຼື່ຍມກິນໄດ້



“กินข้างทาง นั่งข้างวัง” วันที่ 20-22 ธ.ค. 2556
ตั้งแต่เวลา 18.00 - 22.00 น. @ มิวเซียมสยาม

สอบถามโทร : 02-225-2777 ต่อ 414, 415 | www.museumsiam.org |  [museumsiamfan](#)



NIGHT AT THE MUSEUM 4

กำหนดการ

“กินข้างทาง นั่งข้างวัง”
วันที่ 20-22 ธันวาคม 2556
เวลา 18.00 - 22.00 น.

เวลา:

กิจกรรม:

สถานที่:

18.00 น.	เปิดงาน	เวทีเล็ก
18.15 น.	เปิดกิจกรรมครัวชนม	ครัวไทย
18.30 น.	เปิดกิจกรรมแกะสลักเครื่องจิม	ครัวไทย
18.45 น.	คนตระ (ช่วงที่ 1)	เวทีเล็ก
19.15 น.	สาธิตเมนูประจำวัน	ครัวไทย
20.00 น.	คนตระ (ช่วงที่ 2)	เวทีเล็ก
20.30 น.	โชว์สำรับใหญ่	ครัวโบราณ
21.15 น.	การแสดงละครบ	ครัวไทย/ครัวโบราณ
22.00 น.	ปิดงาน	เวทีเล็ก



คุณหายเพื่อเรียนรู้เรียนจากภารกิจอาหารตัวยักษ์มือเป็นข้อมูลเมื่อครั้งลับด้วยภารกิจที่ 5 และได้รับภารกิจลับด้วยภารกิจที่ 6 จนถึงสมัย
จอมพล พ. พิบูลสงคราม เพื่อให้ภารกิจอาหารถูกหลอกลวงบนหน้าที่เดิมเพื่อเตรียมให้มีภารกิจใช้ข้อมูลอย่างแพร่หลาย

NIGHT AT THE MUSEUM 4

1. เวทีครัวไทย / ครัวโบราณ

น้ำพริกลูกหนาน้ำเลี้ยบ และ ข้าวงบไก่ (วันที่ 20 ธ.ค. 56)

น้ำพริกลงเรือ และ ข้าวบាយศรีปักชาน (วันที่ 21 ธ.ค. 56)

น้ำพริกตะไคร้ และ ข้าวในกะหล่ำปลี (วันที่ 22 ธ.ค. 56)

2. สาขิต แกงและน้ำพริก (แกงสักเครื่องจืด)

แกงเทโพ และ น้ำพริกกะปิ

แกงปลาดุกอย่างปลาไหล และ น้ำพริกอ่อง (วันที่ 21 ธ.ค. 56)

แกงเลียง และ น้ำพริกปลาทู (ป่นปลาทู) (วันที่ 22 ธ.ค. 56)

hungkaw และ ชุดมະพร้าว (ทุกวัน)

3. สาขิตชนมไทย

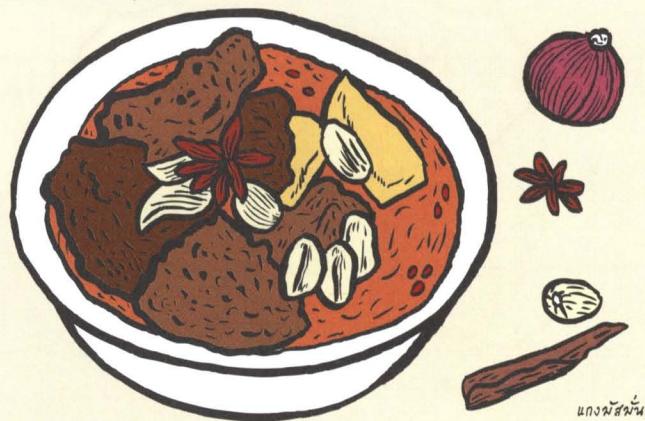
ฝอยทอง
(วันที่ 20 ธ.ค.56)

ทองหยิบ
(วันที่ 21 ธ.ค. 56)

ทองหยด
(วันที่ 22 ธ.ค. 56)

การขยายกิจกรรมเพื่อเป็นนโยบายระดับชาติในเรื่องมีชุมชนผล ป.พิบูลลงความเห็นให้ใช้ภาษาไทยได้กันของดีในราชอาณาจักร หมายความว่า ให้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการบริหารราชการ หรือในภาคเอกชน ที่ต้องมีการดำเนินการที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลัก เช่น การจราจร การค้าขาย การศึกษา และอื่นๆ ที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศ ที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศ





อาหารไทย

กระบวนการปรุงที่ซับซ้อน ความพิถีพิถันในการเลือกเครื่องปรุง พิธีกรรมในการทำ ความสวยงาม คุณค่าทางโภชนาการ ดีต่อสุขภาพ และที่สำคัญคือรสชาติที่ติดปากติดใจคนไปทั่วโลก จนปัจจุบันได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง มีร้านอาหารไทยกระจายอยู่ใน 93 ประเทศทั่วโลกไม่ต่ำกว่า 20,000 ร้าน และล่าสุดจากเว็บไซต์ของสำนักข่าว CNN ได้มีการจัดอันดับอาหารที่อร่อยที่สุดในโลก 50 อันดับ มีอาหารไทยติดอันดับ 7 รายการ

อะไรคือสาเหตุที่ทำให้อาหารไทยเป็นที่นิยมไปทั่วโลก ทั้งๆที่โลกเพิ่งเริ่มรู้จักอาหารไทยแค่ประมาณกึ่งศตวรรษเท่านั้น



ลึกๆ อาหารที่นี้เชื่อของไทย แท้จริงแล้วเป็นของนอก เพราะเครื่องปรุงหลักไม่ว่าจะเป็นพริกหรือมะลอก ต่างถูกนำเข้ามาจากทวีปอเมริกาใต้โดยมาโปรดักส์และหางานทำ จานนมากในกรุงเทพฯนั่นเอง



น้ำตกข้าว

แต่เดิมคนไทยกินอะไร?

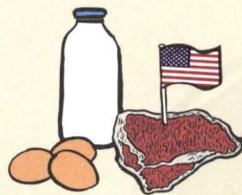
คนไทยกินข้าวเป็นอาหารหลักร่วมกับอาหารที่ไม่ใช้ข้าวซึ่งคนไทยเรียกว่า กับข้าว สาเหตุที่เรากินข้าวเป็นอาหารหลัก เพราะในบริเวณที่เป็นประเทศไทยนี้ เป็นแห่งแรกๆ ที่มีการปลูกข้าวและมีพืชที่ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้สามารถปลูกข้าวได้ดี

กับข้าวที่กินกันเป็นปกติในสมัยก่อน คือ ปลา อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่มีหัวย หนอง คลอง ปีง แม่น้ำ มากน้ำ ทำให้หาปลาได้ง่าย เมื่อเวลาปลาได้เป็นจำนวนมาก บริโภคไม่ทัน ก็จึงมีการทำมาแปรรูป เพื่อให้สามารถเก็บไว้กินได้นาน ก็เป็นปลา真空 ปลาแห้ง ปลาเค็ม ปลาเจ่า

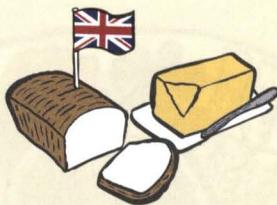
ส่วนสัตว์ใหญ่ คนไทยเราแต่เดิมไม่นิยมกินกัน เนื่องจากความเชื่อในทางพุทธศาสนา เพราะถือว่าผิดศีล และเป็นบาปอย่างหนัก การฆ่าก ช่าหมูเมื่อเลี้ยงรับรองแขก และช่าวัวหรือควายก็ต้องเมื่อยานบุญหรืองานนักขัตฤกษ์ เช่น งานบวช งานแต่งงานนั่น

นอกจากนี้ อีกลิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับสำรับอาหารไทย คือ น้ำพริก รสชาติแห่งอาหารไทย ซึ่งมีนานาประการร้อยแบบ โดยมีน้ำพริกพื้นฐานคือ น้ำพริกกะปิ การกินน้ำพริกจะกินคู่กับเครื่องจิ้นคือผักต่างๆ ที่หาได้ทั่วไปในห้องถัง แต่ก่อนที่พริกจะเข้ามาแพร่หลาย ลั่นนิษฐานว่าเราคงใช้พริกไทยเพื่อให้ความเผ็ดร้อน





ເໜີ ນານ ໄກ



ເມືອງ ນານຈັກ



ນັດັກ



ກວະນັບ ກວະນຸຂອກ ມົບຫວາງ



ເຄົ່າງແຫສ

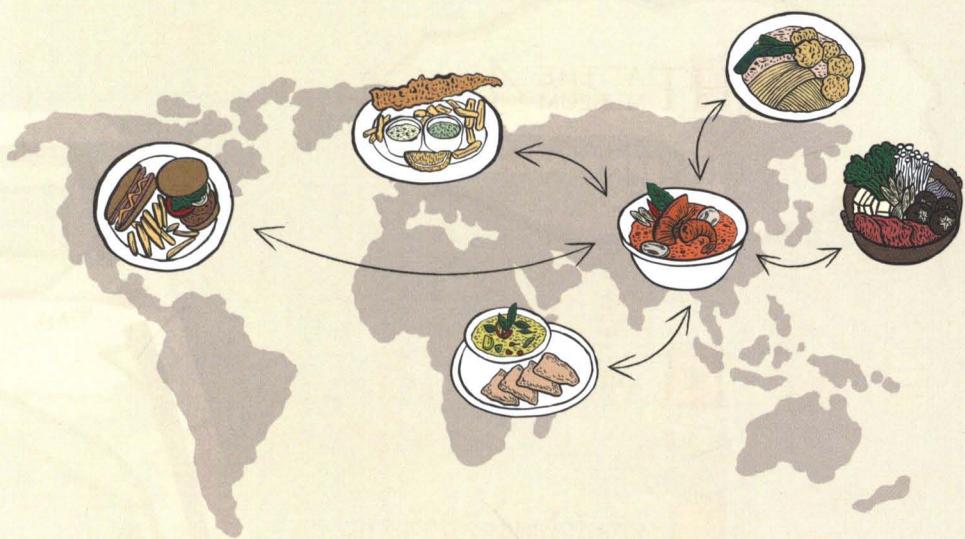
อาหารไทย สุดยอดแห่งอาหารพิวชัน

นอกจากอาหารดั้งเดิมที่เรามาแหล่งวัดถูกใจและวิธีการปรุงเฉพาะตนอยู่แล้ว การที่ดินแดนของไทย เคยเป็นศูนย์กลางแห่งหนึ่นในการค้าขายแลกเปลี่ยน ทำให้มีชาติต่างหากหลายชาติเดินทางเข้ามาเพื่อการค้าบ้างอย่างโดยทั้งหมดได้พากพาเอาองค์ความรู้เรื่องอาหารของตนมาพร้อมวัฒนธรรมการกินของแต่ละชาติตัวอย่าง เช่น อินเดีย ซึ่งเป็นพวกรากฯ ที่เข้ามาในดินแดนสุวรรณภูมินี้ ก็ได้นำแกงที่อุดมไปด้วยเครื่องเทศเข้ามาด้วย จากเดิมที่แกงของไทยเป็นลักษณะของแกงแบบน้ำเปล่ามีสีเขียวฯ เพาะพิธไทย และสมุนไพรบางอย่าง ต่อมาเมื่อได้รับวัฒนธรรมการกินจากอินเดีย ที่มักใส่มสด น้ำเบรี้ยวเพื่อให้เกิดความมัน แต่เนื่องจากคนไทยเดิมไม่ถูกกินลิ้นของนมหรือเนย จึงหันมาใช้น้ำกะติ และทำให้ได้แกงแบบน้ำกะติ ต่อมาเมื่อครั้งโปรตุเกสเข้ามายังในเมืองไทย ก็ได้นำพิธีที่เป็นพิษพื้นเมืองของอเมริกาเข้ามายัง จนกลายเป็นล่วนประกอบสำคัญของอาหารไทย และเป็นที่รู้กันว่าในยุคหนึ่ง ท้าวทองกีบม้าได้แนะนำให้ไทยได้รู้จักกับขนมหวานดังๆ ที่ใช้ใน เช่น ทองหยิบ ทอง-หยอด ฝอยทอง จากแต่เดิมที่ขนมไทยจะใช้วัตถุดิบหลัก คือ แป้ง น้ำตาล และมะพร้าว

นอกจากนี้ยังมีชาติเช่นที่เริ่มเข้ามายืนหนาแน่นในกรุงรัตนโกสินทร์ ที่นำอาหารประทัยผัดตั้งแต่ไฟแรงมาพร้อมกับกระทะเหล็ก ทำให้อาหารจำพวกผัดเริ่มเป็นที่แพร่หลาย นอกจากนี้ยังมีก๋วยเตี๋ยว แกงจืด รวมถึงอิทธิพลในการกินไก่ กินหมู และมีพวกร้องถูกกับบอนเริกาที่นาเผยแพร่ค่ำคลานพร้อมๆ กันนำเอกสารที่ทำและกินขึ้นมาปีน ไข่ เนย นม เข้ามายเผยแพร่สู่ไทยด้วย ซึ่งในอีกทางหนึ่ง สมัยรัชกาลที่ 6 เหล่าเจ้าฟ้าทั้งหลายที่ไปใชชีวิตอยู่ในยุโรปหลายปี ก็ได้กลับมาพร้อมสูตรอาหารและวัฒนธรรมการกินแบบยุโรปด้วย



ถ้าอยากรู้ว่าไข่ไก่ที่เรามีอยู่ เก่าหรือใหม่ สามารถตรวจสอบได้ง่ายๆ โดยการเอาไข่ไปวาน้ำกัดน้ำที่มีน้ำ หากไข่น้ำขาวัวัวในแนวนอนก็เป็นไข่ใหม่ อันที่มีอยู่ ถ้าไข่น้ำเหลืองตึ่งตรง และลงวานกับน้ำหลายแล้ว แต่ถ้าไข่เหลืองป้ำได้ต้านปานของไข่เหลืองน้ำ แสดงว่าเป็นไข่โบราณอาหาร



ปัจจุบันอาหารไทย มีความเปลี่ยนแปลงไปใน 2 ลักษณะ

- อาหารไทยแท้ดั้งเดิม ถูกปรับเปลี่ยนประยุกต์ให้เข้ากับรสนิยมของคนท้องถิ่นที่ร้านอาหารไทยไปตั้งอยู่ ซึ่งมีความแตกต่างทั้งจากทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม อาจเป็นลักษณะที่ด้อยลงสำหรับคนไทยแต่ในทางตรงข้าม ก็เป็นการทำให้ถูกปากของชาวต่างชาติมากขึ้น
- อาหารต่างชาติ ถูกปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับลิ้นคนไทย เช่น แกงจากอินเดีย กะวยเตี๋ยวจากจีน สุกี้ยากี้ จากญี่ปุ่น ที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมการกินของไทย โดยไม่ทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่ากำลังกินอาหารต่างชาติ

NIGHT AT THE MUSEUM 4

แผนผัง



มุมถ่ายภาพ



เกทีครัวไทยและครัวโนราณ



ตลาดสมุนไพรเครื่องเทศ
และป้ายความรู้

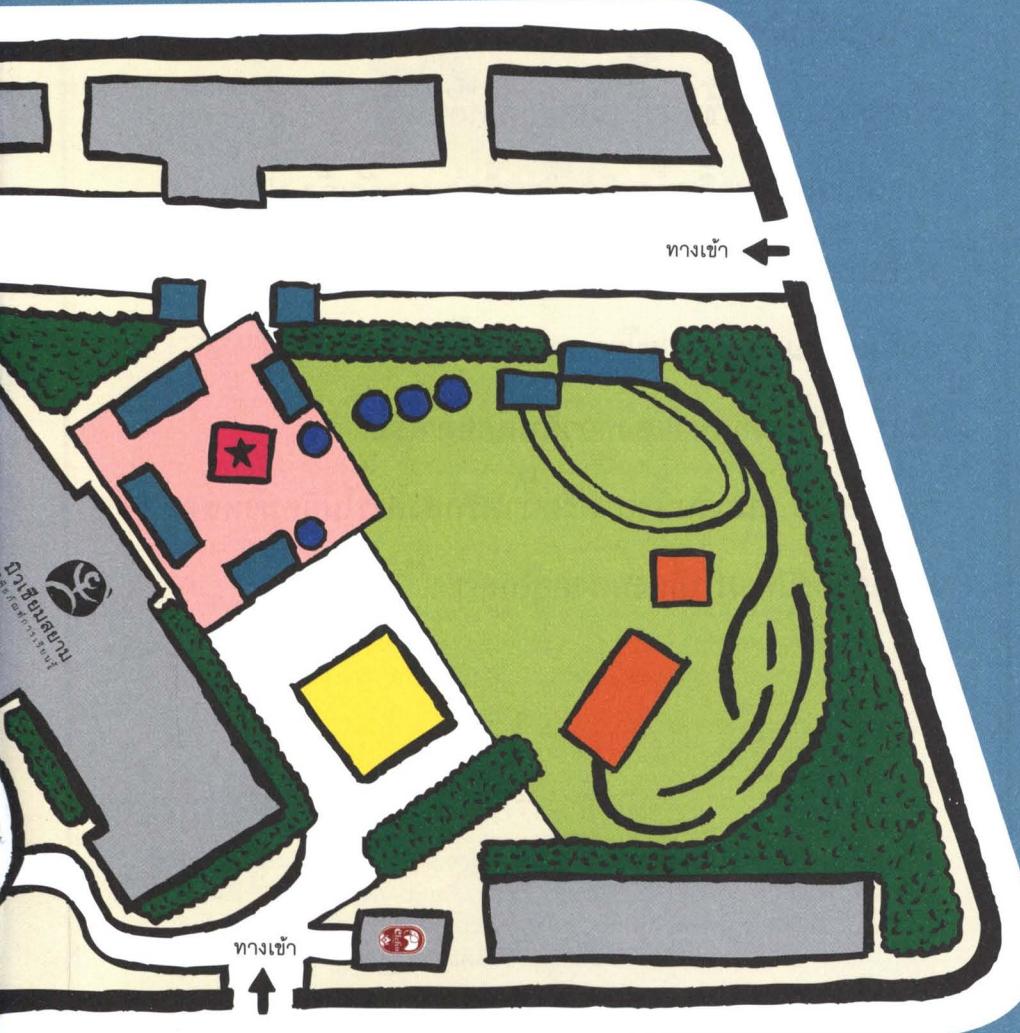


ร้านอร่อย 15 ร้าน



ร้านรถเข็น 5 ร้าน





ให้มีเวลาฝ่าฟันภูบันเขียงทั้งไว 5-10 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาด จะทำให้มีภัยลืมความติดเชียง



“...ลงมือขักม่านดับไฟพญา Yam จะหลับ

ทำไม้มันจึงนึกต่อไปไม่รู้

ข้าวแกงเผ็ดโผล่ขึ้นมาในนัยน์ตาที่หลับๆ

ประเดี่ยวไช่เจียวจิมน้ำพริก ประเดี่ยวทองมันกุ้ง ปลาแห้ง

พากันหลอกเลียใหญ่ หลับตาไม่ได้ต้องลืม

ลืมกี๊แลเห็นแกงปลาเทโพ หลอกได้ทั้งกำลัง

ตื่นเข่นนั้น จนชืนยำแต่งกวากีพลอยกำเริบ

ดีแต่ปลาร้า ขنمจื่นน้ำยาหรือน้ำพริกสงสารไม่ยกมาหลอก

มีแต่เจ้ากะปิคั่วมาเมี่ยงมองอยู่ไกๆ...”

บางส่วนจากบทพระราชนิพนธ์ เรื่อง ใกลบ้าน
ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลฯ รัชกาลที่ 5.



ຂ້າວບາຍສັງປາກຈານ

อาหารชาวกั้ง

ในสมัยรัตนโกสินทร์ ผู้ได้ต้องการให้ลูกสาวมีความรู้ ก็มักจะส่งเข้าไปศึกษาเรียนรู้งานในวัง เพื่อฝึกประดิษฐ์มือในด้านต่างๆ ให้สมกับเป็นกุหลาบตรีไทย โดยมีการฝึกฝีมือปรุงอาหาร เป็นหนึ่งในสาขาวิชาต่างๆ ที่ต้องเรียนรู้ จนเมื่อกล่าวว่า ถ้าหันยูงคงได้ปอกมะปรางริ้ว ปันขนมจีบ ละลงขنمเบึงและจีบพูลได้สวยงามแล้ว หันยูนนั่น มีค่าตัวสูงมาก

นอกจากนั้น วังยังเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางด้านอาหาร โดยรับจากที่ต่างๆมาประยุกต์ให้เข้ากับปากลิ้นของชาววัง ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 7 ทำให้ข้าหลวงเก่าต้องะหะกระเหินออกจากวัง ไปใช้ชีวิตอยู่กับชาวบ้าน แต่เนื่องจากมีฝีมือการทำอาหารดีด้วย จึงได้เผยแพร่ไปยังสามัญชน โดยมีการปรับปรุงรสชาติให้ถูกปากคนทั่วไป และลดขั้นตอนการประดิดประดอยลงด้วย จนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ต่อมาภายหลัง มักมีการอ้างว่าเป็นสูตรชาววังพ่วงท้ายอาหารหรือร้านอาหารให้เห็นันอยู่เนื่อง

ເອົຫຼວດການຕ້ອງການໃຫຍ່

พระวินามาเดเช อกรมพระสุทธาลีนีนาญ ปิยมหาราชปดิการด้า พระอัครราชยาในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนาเป็นวัดราษฎร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อมาได้รับการยกย่องว่าเป็น “อดีตหัคคะทางด้านการทำกับข้าว” เพราะพระองค์ทรงปรุงแต่งรสชาติ ค้นคิด ดัดแปลงชนิดของพระกระยาหารให้มีความหลากหลายและดัดแปลงให้สวยงามเมื่อเทียบตัวเลข

ในการดูแลห้องเครื่องดัน พระวิมาดาฯ ได้ทรงฝึกให้เจ้านายฝ่ายในและพระญาติมีหน้าที่ในการดูแลห้องเครื่องดัน ซึ่งที่รู้จักกันดีคือ น.ร.ว. สดับ ลดาวัลย์ และ ม.ล. เนื่อง นิลรัตน์ อตีดข้าหลวงที่ได้ถ่ายทอดสูตรอาหารในวัง จนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่คนรุ่นหลัง

น้ำพริกลงเรือ



น้ำพริกลงเรือเกิดขึ้นเนื่องจากวันหนึ่ง พระองค์เจ้าสหายสวัสดิ์กิริมย์ฯ มีพระประสงค์จะเสวยอาหารในเรือ จึงรับสั่ง กับเจ้าคอมหมื่นราชวงศ์คู่สั่บ ลดาวลัยให้ไปดูในครัวมีไรบ้าง เมื่อเจ้าคอมม.ร.ว.สั่บเข้าไปสำรวจอาหาร ในห้องเครื่อง จึงพบว่าเหลือเพียงปลาดุกทอดฟูและน้ำพริกตำไว้เท่านั้น จึงนำน้ำพริกกับปลามาผัดรวมกัน เดิน หมุหวานลงไปเล็กน้อย ตามด้วยไข่เค็ม ทึ่งไข่ขาว ใช้เฉพาะไข่แดงดิบ วางเรียงรายลงไป แล้วจัดเครื่องเคียง อาทิ ผักดัน ผักสด ถวายเป็นอาหารมื้อยืนยาวเรือ ซึ่งทั้งพระองค์เจ้าสหายสวัสดิ์กิริมย์ฯ และกรมขุนอุทองเขตต์ดิยนาธิ ทรงโปรดน้ำพริกถ้วยน้ำมาก สาขาอุดสา荷รนอาหารและบริการ นำโดยอาจารย์นันทุมล เปียชื่อ ได้รับการถ่าย ทอด下來รับของเจ้าคอมหมื่นราชวงศ์คู่สั่บ ลดาวลัย จากคุณป้านิจ เหลี่ยมอุไร (ทายาทธงห์หมื่นหลวงเนื่อง นิลรัตน์)

เครื่องปรุงน้ำพริก

พริกชี้ฟ้าแดง	120	กรัม
กระเทียม	75	กรัม
กะปือย่างดี	200	กรัม
พริกชี้ฟูสวน	15	กรัม
น้ำมะนาว	20	กรัม
น้ำปลา	5	กรัม

เครื่องปรุงหมูหวาน

หมูสันใน	1	กิโลกรัม
น้ำตาลปี๊บ	300	กรัม
น้ำเปล่า	¼	ถ้วยตวง

วิธีทำน้ำพริก

- หั่นพริกชี้ฟ้าแดง แล้วโขลกให้ละเอียด ใส่กระเทียม พริกชี้ฟูสวน โขลกให้เข้ากันกับพริกชี้ฟ้าแดง
- ใส่กะปือโขลกให้เนียนเป็นเนื้อดียกัน จากนั้นปูรุ่งรสด้วยน้ำปลา น้ำมะนาว และหมูหวาน

วิธีทำหมูหวาน

- ต้มหมูสันในให้สุก แล้วหั่นเป็นสี่เหลี่ยมลูกเต๋าเล็กๆ
- เคี่ยวนาตาลปี๊บให้เป็นสีน้ำตาลใหม่ แล้วเติมน้ำลงไป
- นำหมูสันในที่หั่นแล้วลงเคี่ยว จนน้ำเกือบแห้ง พักให้เย็น นำไปผสมกับน้ำพริกที่โขลกเสร็จแล้ว



แกงเทโพ



แกงเทโพเป็นแกงโบราณของไทย มีปรากฏในพระราชพินิจการพย์เหตุเรื่องความหวานของรัชกาลที่ 2 และปรากฏในพระราชพินิจการพย์เหตุเรื่องรัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จประพาสคลองสองที่นั่งและประพาสอยุปราชรั้งที่ 2 ตำรับเดิมจะไม่ใส่กระติ เพราะปลาเทโพมีความนั่นในตัวอยู่แล้ว แต่ใช้น้ำสะอาดแทน ปัจจุบันหันมาใช้หมูสามชั้นแทนปลาเทโพ เพราะปลาเทโพหายาก

เครื่องปรุง

ปลาเทโพ (หัวเมืองและหาง)

ผักบุ้งไทยยอดหวานๆ

น้ำ

น้ำมันพืช

น้ำปลา

น้ำมะขามเปียกข้น

มะกรูดที่คั่นน้ำออกหันแวน

น้ำมกรุด

ใบมะกรูดฉีก

น้ำตาลปีบ

กระเทียม

500 กรัม

500 กรัม

4 ถ้วย

$\frac{1}{2}$ ถ้วย

2 ช้อนโต๊ะ

2 ช้อนโต๊ะ

1 ถ้วยเล็ก

2 ช้อนโต๊ะ

3 ใบ

$1\frac{1}{2}$ ช้อนโต๊ะ

4-5 กลิ้บ

เครื่องแกง

พริกแห้งเม็ดใหญ่

(มะเขือเทศแห้งน้ำพริกเป็นน้ำออกหัวห้อง)

5 เม็ด

กระเทียมซอย

2 ช้อนโต๊ะ

ตะไคร้ซอย

1 ช้อนโต๊ะ

ข่าหันละเอียด

2 ช้อนชา

ราชพฤกษ์หันละเอียด

1 ช้อนชา

พริกไทยเม็ด

10 เม็ด

ห่อนแดงซอย

$\frac{1}{4}$ ถ้วย

ปลาดัน (มะเขือแต่เนื้อ)

$\frac{1}{2}$ ถ้วย

เกลือสมุทร

1 ช้อนชา

กะปิ

1 ช้อนชา

วิธีทำ

1. ไข่ลอกเครื่องแกงหั้งหมุดเข้าด้วยกันให้ล้ำเหลือยด
2. ทาปลาเทโพด้วยน้ำมะขามเปียกให้ทั่ว ล้างให้สะอาดหันเป็นชั้นใหญ่ๆ
3. ใส่น้ำมันพืชลงในกระทะตั้งไฟกลาง พอน้ำมันร้อน ใส่กระเทียมบุบผัดพอกระเทียนเหลือง และใส่เครื่องแกงผัดพอหอม
4. ใส่ปลาคราฟให้เข้ากับเครื่องแกงพอท้าว ตักใส่หนึ่ง碗 ใส่้น้ำพริกแกงเต็อด ใส่น้ำปลา
5. เต็มผักบุ้งยาวประมาณ 1 นิ้ว ตรงล่วงก้านเป็นให้ช้าเล็กน้อย ใส่ลงในหม้อกดให้จม พอกบุ้งสุก
6. ใส่น้ำมะขามเปียก น้ำมกรุด น้ำตาลปีบ ในมะกรูดฉีก มะกรูดหันแวน ชิมรส ปรับรสให้กลมกล่อม



บันทึก

เคล็ดลับในการทำให้หนังออกที่เข้าสัมภารกอบนอร่อยไม่นี่มั่นคง ดีคือ เอกสาระออกที่สับเรื่องแล้วแขวนไว้ที่สูงพอทั่วเลี้ยงมะลอก บีบมะนาวหรือเอาเปรี้ยวมะนาวแทะๆ ครุกหรือขี้ยำเบาๆ ทิ้งไว้ในน้ำคุ้กๆ ประมาณเจ้าเส้นมาสละเด็กน้ำ จะทำให้กลับกรอบไปไม่น่าเชื่อ

ข้างจิง

หนังสือ ข้าวปลาอาหารไทย ทำใน มาจากไหน, เยี่ยนโดย อุจิตต์ วงศ์เทศ, สำนักพิมพ์กองทุนเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ.

หนังสือ น้ำพริก, เยี่ยนโดย ม.ร.ว. ศึกฤทธิ์ ปราโมช, สำนักพิมพ์อุตสาหกรรมวิชาการ.

หนังสือ เรื่องเล่ากับข้าวไทย, เยี่ยนโดย ศรีสมร คงพันธุ์, สำนักพิมพ์ ส.ส.ส..

หนังสือ กับข้าวเจ้านาย, เยี่ยนโดย เกษรา เสน่วงค์, สำนักพิมพ์บางกอกบุ๊ค.

หนังสือ วิทยานิพนธ์ “ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการบริโภคอาหารของคนไทยในเขตเมืองหลวง ระหว่าง พ.ศ. 2394 – 2534”, เยี่ยนโดย เสน่ห์นพทิพย์ ศิริจารุกุล, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

หนังสือ กระอยสารับไทย, เยี่ยนโดย กรรมนิกร พรหมสาร์และนันทา เปญจศิลารักษ์, สำนักพิมพ์วรรณรักษ์.

หนังสือ “อาหารไทย” สีแคนกว่าใคร, เยี่ยนโดย พลศรี คำชาชีวะ, สำนักพิมพ์แม่บ้านทันสมัย.

หนังสือ ครัวไทย, เยี่ยนโดย ทวีทอง วงศ์วัฒน์, สำนักพิมพ์แสงแดด.

หนังสือ เรื่องเล่าอาหารราชวงศ์, เยี่ยนโดย ผศ.ดร.ศันสนีย์ จะสุวรรณ, นฤมล เปียชื่อ, จิตราบุช เวสา และสอลินี บุญสมเคราะห์, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

หนังสือ Baht & Brains: สร้างเศรษฐกิจไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). ‘ห่อ มัด รัด ร้อย วิถีชาวบ้าน วิถีธรรมชาติ’, เยี่ยนโดย แสงอุณ กนกพงศ์รัง, นิตยสารสารคดี ปีที่ 7 ฉบับที่ 76 มิถุนายน 2534.

‘What’s food’, เยี่ยนโดย ลลิตา นหันต์เชิดชูวงศ์, นครินทร์ วนกิจไพบูลย์ และธารริน อุดมยานนท์, นิตยสาร a day ปีที่ 13 ฉบับ 155 กรกฎาคม 2556.

ขอขอบคุณ

สมชัย สงวนนา

รณฤทธิ์ ชินໂගเศศ

เอกนก นาวิกมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อ.ดร.วีณา เอี่ยมประไฟ

อ.ผศ.ดร.ศันสนีย์ จะสุวรรณ

อ.สกุลตรา ค้าชู

อ.กัญญาพัชร เพชรภรณ์

อ.มนัสันนท์ หยกสกุล

อ.นิติรัตน์ แสนพรหม

อ.นฤมล เปียชื่อ

อ.ปัทมา ทิรัญญาภัส

อ.นันท์ยิ่ง ขัมภารัตน์

สถาบันตำรวจนครบาลพระราชนงค์

คณฑ์ใหญ่รัฐสภาและค丞相在任期间所著之書第 4 由沙敦府出版社出版，內容為研究泰國政治、經濟、社會、文化等領域的歷史與現狀。

ในช่วงแรกของหนังสือเริ่มมีความน่าสนใจอย่างมาก แต่ต่อมาเริ่มมีความน่าสนใจลดลง เมื่อเวลาผ่านไป หนังสือเริ่มมีความน่าสนใจลดลง แต่ก็ยังคงเป็นหนังสือที่มีประโยชน์และน่าอ่านอยู่ในระดับหนึ่ง。



NIGHT AT THE MUSEUM 4

มิวเซียมกินได้